

Mesebeli Afrika - Ahol a foci még mindig igazi örömforrás

2010 október 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A hétvége és a hét eleje a világ jelentős részén a labdarúgásról szólt, Észak-Amerikától Európán át Afrikáig pattogott a labda a több tucat téttel bíró és tét nélküli nemzetközi mérkőzésen, és ilyenkor egy aprócska hír erejéig még a labdarúgást nem igazán kedvelők is odafigyelnek a focis hírekre, hiszen mégis csak a nemzet legügyesebb fiai játszanak.

Míg Európában az Európa-bajnokságra selejtezték a csapatok, köztük a végül Finnországot legyőző Magyarországot, addig Afrikában is a kontinensviadal volt a cél, az Afrikai Nemzetek Kupájának selejtezőkörét izgulhatták a nézők. Anélkül, hogy részletes elemzésbe mennénk bele vagy foci szakbarbárkodásba kezdenénk, néhány dologról a mostani forduló kapcsán mindenképpen meg kell emlékeznünk, hiszen a maga nemében hihetetlen eredmények születtek.

A legdöbbenetes a D csoport, ahol – ugyan csak két forduló után – a Közép-afrikai Köztársaság vezet 4 ponttal, úgy hogy már játszott a kvartett két nagyjújával, Marokkóval és Algériával is (a negyedik résztvevő a közepesen erős nemzetek közé tartozó Tanzánia). A legutóbbi fordulóban a Közép-afrikai Köztársaság fővárosában, Banguiban lejátszott mérkőzés előtt senkinek a fejében meg sem fordult, hogy nem a világbajnoki résztvevő Algéria fogja besöpörni a három pontot, pedig nem így történt. A becenevükön – szabad fordításban – Ubangui Borjak névre hallgató hazaiak már az első pillanattól kezdve fölényben játszottak a szakadó esőben, és végül egy küzdelmes találkozón a 81. és a 86. percben szerzett találattal óriási győzelmet arattak, amely a nemzetközi labdarúgás történetében a második olyan selejtezőmérkőzés volt, amelyet az ország csapata meg tudott nyerni.

Persze ebben szerepet játszik az is, hogy a nemzet ritkán képviselteti magát ilyen megmérettetéseken (egyetlen egyszer indultak például csak világbajnoksági selejtezősorozatban), legutolsó selejtezőn – sőt egyáltalán – aratott győzelmük 1973-ban történt (!!!). Csak a margóra érdekességként: a Közép-afrikai Köztársaság válogatottjának erőssége a Magyarországon futballozó Foxi Kethevoama is. A győzelem után Jules Accorsi, a győztes csapat francia edzője hitetlenkedve beszélt arról, hogy egy sokkal erősebb algériai válogatottra számított, miközben a hihetetlenkedő szurkolók tucatjai a pályára rohanva ünnepelték a nem is várt fantasztikus sikert. Valamilyen szinten hasonlóan hihetetlen eredmény a Niger-Egyiptom mérkőzés végkimenetele, mert Afrika legmagasabbra rangsorolt fociválogatottja, az elmúlt három Afrikai Nemzetek Kupájának győztese elvázott a nigéri főváros, Niamey egyik stadionjában (Niger csak a 154. a FIFA ranglistáján!), amikor az első félidő végén a francia Bordeaux csapatának csatára, Moussa Maazou bevágta a meccs egyetlen, győztes gólját.

A Seyni Kountche stadionban, 30 ezer néző előtt lejátszott találkozó után Niamey utcáit ünneplő tömeg lepte el, hatalmas dugók alakultak ki (de ezúttal ez senkit sem zavart) és az önkívületben "rjongó" drukkerok órákon át éltették az Antilopokat. A már-már bibliai szenvedésekkel sújtott [\(árvizek, szárazság, éhínség, járványok\)](#) mélyszegénységben élő ország katonai vezetése 10 ezer jegyet ingyen osztott ki az emberek között és az ország labdarúgó szövetsége is mindent megtett, hogy mobilizálja a drukkerokat, így volt aki több száz kilométert utazott. De megérte, az Antilopok ugyanis fantasztikus örömet szereztek a nigeri lakosságnak ezzel a sikerrel, akár lesz folytatás, akár nem. Mindenesetre egy pletyka is felütötte a fejét (amely később be is igazolódott), mely szerint nem sokkal a kezdőrúgás előtt egy helyi kuruzsló egy fekete kecskével sétált a pálya körül, és állítólagosan fekete mágiájával kárhoztatta vereségre Egyiptom válogatottját. Igazi szépséges afrikai történet.

Még néhány érdekesség egy-két további találkozóról: Kamerun és a Kongói Demokratikus Köztársaság összecsapását hosszas egyezkedés előzte meg a helyszínt illetően, hiszen a hazaiak az északi Garoua városában szerették volna lejátszani a meccset, ahol viszont kolerajárvány tombol éppen és ez nem tetszett a kongói szövetségnek, végül salomoni döntés született, mindenki védőoltást kapott és így végül Garouában békés 1-1-el zárult a két ország összecsapása. Még mindenképpen meg kell említeni a bürokratikus ostoba káoszt, ami Nigéria válogatottja körül kialakult, ugyanis kormányzati beavatkozás címszóval a labdarúgó világszövetség mindennemű nemzetközi meccstől eltiltotta az ország válogatottját még múlt szerdán – tehát nem sokkal guineai meccsük előtt -, de az ítélet hivatalos kihirdetéséig, október 26.-áig ezt ideiglenesen felfüggesztették két nappal később, így sok ezer "rjongó" néző láthatta, ahogy Conakry-ban Guinea 1-0-ra legyőzte a Sasokat. Az ilyen posztok és egy-két meccsről készült összefoglaló videó megtekintése után az ember ráébred, hogy a Magyarországon és Európa egyes részein már lesajnált és érdektelenné vált labdarúgás egy másik kontinensen sokak számára az életet, egy fantasztikus győzelem pedig napokig tartó eufóriát jelent.

Nagyon rossz minőségű felvételek, de én mégis beleborzongtam – Niamey és Bangui:

[Niamey](#)

[Bangui 1](#)

[Bangui 2](#)

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári Műhely partnere

Ajánló